

Gió Thổi Mây Bay

Gió thổi mây bay về Bắc hết, miền Nam thôi vậ hết mong mưa! Cây xanh. nắng quá, đang màu xám, mai mốt rồi đây lại xác xơ...

Xơ xác, xác xơ, gì nữa nhỉ? Quạnh hiu, hiu quạnh, bức tranh chiều. Và chàng họa sĩ tay cầm cọ, ngó lá dứa, xanh, chút, bấy nhiêu...

Chút là dứa xanh nhớ xóm làng...bây giờ phố xá mọc nghênh ngang. Bây giờ mà có về quê cũ, chắc thấy mây về Bắc, bỏ Nam?

Đời đổi, đổi đời, sông suối ghen, chực chờ cơn lũ đất trôi đi. Đồng khô, hồ cạn, ngày hôm trước, máy ủi phẳng phẳng, núi phẳng lì...

Xây dựng gấp mười hơn quá khứ...để đời sau ngó, thấy mà quên: Trường Sơn xẻ dọc đường mưa nắng, những nụ hoa rừng không có tên...

Thiên hạ người ta nhà thấp tầng / sao vẫn minh cứ mỗi ngày dâng / sao tình thương mến chia đều khắp / con chó, con mèo cũng có ăn!

Thiên hạ người mình nhà ngút ngút! Nhà lầu Lê Trực đứng che lảng. Xác Hồ Chủ tịch nằm trong xó, ba góc Ba Đình, thật bất nhân...

Nhìn mây về Bắc, tôi liên tưởng: người hết lòng nên mây viễn vông? Mây tụ thành mưa trên phía Bắc. Mưa trào thành lệ, phía Nam đông!

*

Vẽ bức tranh chiều, tranh thủy mặc, mà mưa không có, mực đang khô. Anh chàng họa sĩ vùn vùn, chàng nhớ mơ hồ vạt áo mơ...

Áo bà ba với thuyền tam bản...ba cõi sơn hà Mẹ bế con. ngơ ngác chạy đi tìm chợ họp. Chợ tan! Trời lúc đó, hoàng hôn...

Trần Vấn Lệ